

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XVII. De Filiis Presbyterorum ordinandis vel non. D. 18. S. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

„Nucl. Theol. *Exam.* 22. n. 6. 7. Ecclesia,
„cùm dedicatur, ungitur Chrismate; &
„Altare ungitur primum oleo, dein Chri-
„mate; Calix verò ungitur Chrismate
„tantum.

TITULUS XVI.

De Sacramentis non iterandis.

De his vide Nuc. Theol. *Exam.* 21. n. 2.
Sⁱ in administratione Sacramentorum
initerabilium omissum sit aliquid substan-
tiale, simpliciter confertur, quod tunc non
iteratur, quia nunquam validè factum
fuit; si verò in ea omissum sit aliquid acci-
dentale, v. g. Exorcismi, inunctiones &c.
in Baptismo; „ loco Chriftatis sit adhibi-
„ tum oleum in Confirmatione; impositio
„ manûs in Diaconatu, &c. in talibus non
„ est aliquid iterandum, sed cautè supplē-
„ dum, quod incautè fuerat prætermis-
„ sit Pontifex c. i. & 3. h. t. De quo lege Gon-
zal. h. t. & Nucl. Theol. *Exam.* 22. n. 6.

TITULUS XVII.

De Filiis Presbyterorum ordinandis vel non.

I. I. In Decret. h. t. c. i. deciditur: „ Filii
„ Presbyterorum & cæteri ex forni-
„ catione

„ catione nati ad sacros Ordines non pro
 „ moveantur, nisi aut Monachi fiant, aut
 „ in Congregatione Canonica regulariter
 „ viventes; Prælationes verò nullatenus
 „ babeant. Verùm non per habitûs susce
 „ ptionem, sed per solam professionem, per
 „ quam quis fit verus religiosus, tollitur
 „ irregularitas ex defectu natalium.

2. C. 2. 3. 4. & cæteris h. t. statuitur: „ Ne
 „ filii illegitimi in Ecclesiis paternis me
 „ nistrare sinantur, (tales etiam juxta c. 1. 2.
 „ censentur, qui in Sacerdotio geniti de uxore
 „ re legitima, ut si vir cum consensu uxoris
 „ sacros Ordines suscipit, & postea eam
 „ cognoscens prolem suscitât ex usu sacri
 „ lego) quæ innovans Trid. *sess. 25. de Re
 „ c. 15.* decernit: „ Ut paternæ incontinentiæ
 „ memoria à locis Deo consecratis, quibus
 „ maximè puritas sanctitasque decet, lon
 „ gissimè arceatur, illegitimi citra dispensa
 „ tionem Papæ nec mediatè nec imme
 „ diatè beneficium paternum aut etiam
 „ dissimile in tali Ecclesia obtinere possunt
 „ suat.

3. Nihilominus c. 12. deciditur: „ Fili
 „ Sacerdotum, si ex licito matrimonio sunt
 „ procreati, licitè ad sacros Ordines pro
 „ moventur, & in eisdem Ecclesiis, in quibus
 „ bus præfunt vel præfuerunt genitores
 „ eorum, beneficium obtinere possunt.

„ non quidem paternum immediatè; quia,
 „ ut dicitur *c. 10.* sacris Canonibus prohibi-
 „ tum est, ne qui hæreditario jure Eccle-
 „ siastica beneficia possidere præsumant,
 „ hinc *c. 11.* jubet Pontifex, filios Presbyte-
 „ rorum, sive geniti sint in Sacerdotio, sive
 „ non, si teneant Ecclesias, in quibus pa-
 „ tres eorum nullâ personâ mediâ mini-
 „ strârunt, amoveri. Unde tales possunt
 „ obtinere distinctum, vel paternum me-
 „ diatè, seu ut dicitur *c. 7.* „ Si patri defuncto
 „ media inteceffit persona, cui prædictum
 „ collatum est beneficium, quia tunc non
 „ censetur hæreditaria in Ecclesia succes-
 „ sio. Refert tamen Reiffenst. *h. t. n. 39.* à S.
 „ Congregatione esse decisum, patrem pos-
 „ se immediatè consequi beneficium filii sui.

4. II. In 6. h. t. c. 1. sancit Pontifex: „ Potest
 „ Episcopus super defectu natalium di-
 „ spensare ad Ordines minores & bene-
 „ ficium non curatum sive simplex, dum-
 „ modo sit tale, super quo per ipsum Epi-
 „ scopum aliàs possit dispensari. (Talia
 „ non sunt Dignitates etiam sine cura, & Ca-
 „ nonicatus Cathedralis, non quidem spe-
 „ ctato Jure communi, sed Stylo Curia, ait
 „ Pyrrh. hîc *n. 16.*) „ Ad Ordines majores vel
 „ Beneficia curata sine dispensatione Sedis
 „ Apostolicæ illegitimus promoveri non
 „ potest; cum quo verò per Sedem ean-

„dem taliter fuerit dispensatum, nequit
 „prætextu dispensationis hujusmodi
 „(quam exorbitantem à jure veluti odio
 „sam oportet restringi) nisi unicum be-
 „neficium obtinere, unde c. 2. dicitur: S
 „illegitimus, impetratâ dispensatione ad
 „beneficium etiam curatum, postea di-
 „spensationem aliam tacito hoc defectu
 „à Papa obtineat, ut duo aut plura bene-
 „ficia possit recipere & retinere, talis di-
 „spensatio, veluti per subreptionem ob-
 „tenta, nullius penitus est momenti.

TITULUS XVIII.

*De Servis non ordinandis & eorum
 manumissione.*

In Decretalibus *h. t. c. 1.* dicitur: „SERV
 „Clericus fieri non permittitur, nisi ante
 „Clericatum ingenuitatis dignitate po-
 „tatur. Et c. 2. Si servus fraude ad gradu
 „Ecclesiasticos pervenerit, deponatur
 „& Dominus eum recipiat; si tamen liber-
 „tatem ei dare voluerit, in gradu suo per-
 „maneat. Verum notant DD. *h. t.* Si ser-
 „vus vel originarius citra consensum Do-
 „mini sacros Ordines susceperit, debet
 „vel pretio redimere, vel alium servum de-
 „re; si Sacerdos factus, nequit revocari
 „servitutem, sed amittit peculium suum